

Київ: останнє пришествя

Богдан Сушинський

"Трагедія української державності
саме в тому й полягає, що і на затаврованих
патріотами ворогах цієї державності, і на
самих державних патріотах-затавровувачах
тавра ставити вже давно... ніде!"
(з "епохальних" роздумів героя
цієї епохально-біблейської новелетти)

Хриstoppистольному незалежно-державницькому Києву Ісус Христос явився в ніч на 24 серпня...

Терново вклонившись першозрадникові віри предків своїх язичницьких Володимиру-Хрестителеві, він голгофно зійшов на Спокутний Майдан (неправедно званий у миру "Майданом Незалежності"), біблійно осінив суржикомовне товариство затусованих ідолопоклонників; антикризово і двомовно помолився під Верховним Саветом...

А вже по тому, по-земляцьки щиро благословивши вервечку безталанних містечкових літераторів, що "Літукраїнно" шикувалися в чергу за Національною Шевченківською премією, довго і безнадійно зітхав перед резиденцією Президента...

— Ти шо, тіпа, і є той самий Ісус?! - співчутливо поцікавився в нього нардеп-іудомандатник тринадцятого скликання, в черговий раз — тайновечірно, без хреста і печатки, — продавшись заВЕТОВаним чужофракційникам. — По другій ходці; з понтом, друге пришествіє?

— ... А що вдієш? Хтось же мусить приймати муки і спокутувати гріхи ваші, сину мій!..

— Ну-ну! Довго ж вам із Господом у цьому лайні порпатись доведеться, блін! - тріснув дверцятами БМВешки.— Це ж по яким "панятіям" треба було так світ цей варганити, — коньячно видихнув нардеп-"тушка" повз приспущене скло, - щоб на одного Бога — мільярд безбожників, а на кожного христолюбця — по мільйону хриstoppодавців?! А, головне, нема такого падла, яке не норовило б тебе на чомусь та розп'ясти!

— Але ж, побійтеся Бога! Ви ж подивіться, що ви на цій землі витворюєте, як поводитесь! Та ж у Святому Писанні сказано!..

— Ти, старий, "писаннями" на нас не наїжджай. Так, у натурі, справи не робляться. Маєш якусь пред'яву — забий "стрілку": ти з апостолами, я - з братвою, і кожен відповідає за свій "базар".

... І тієї ж миті обидва звели очі до неба.

Літак, що армагедонно розкрюював небо над заплавами Дніпра, віз до столиці Північного Сусіда чергового українського Достойника.

Як благословиться на світ, той уклінно запевнятиме Старшого Брата, що від обіцянок своїх "кремльовським ізбірателям" запровадити в Україні "язык", як другий державний, та за газовий патрубок віддати Єдінай і Неделімай Севастополь; а ще — узаконити подвійне громадянство і створити сепаратистську Донецьку республіку, — ні він особисто ("как можна"?!), ні його продажна проросійська коаліція у Верховній Зраді, — не відступляться.

... "Як же сам ти, блін, безбожно продешевив зі своїм другим переходом до цієї ср...ї фракції їхньої гробаної Верховної Зради!" — валютними різками пройшовся по собі іудомандатний нардеп-"тушка" тринадцятого скликання через кілька хвилин після зустрічі з Ісусом. Страдницьки приймаючи на тіло і душу всі гріхи земних "папередніков" своїх...

І не десь там на паперті храмовій пройшовся, а, як годиться, у нічному клубі — з рулеткою, сауною і девачками...

... "Як же ти, блін, безбожно запізнився зі своїм другим пришествям на цю гр...у Землю, до цих гр...х людців!" — духовними ланцями бичував себе Ісус після зустрічі з нардепом-іудомандатником, спокутно несучи свого хреста і своє, хоча й біблійне, але й досі, " в другому читанні, з усіма поданими Господом поправками", не прийняте Верховною Зрадою "Вчення Христове" — на Голгофу покаяння.

Київ, 2011 рік.